

9, som der her er Tale om at revidere, at for at disse Foreninges skulle kunne faa Understøttelse, skulle de være godkendte eller anbefalede af mindst en i Kredsen værende Landboforening eller af vedkommende Provins's Fællesforening, og det er altsaa en Betingelse, som man den Gang i 1887 har ladet sig nøje med. Men nu kommer hertil, at Ministeren jo har fuldstændigt Tilhyn med disse Foreninger, hvad der ogsaa fremgaar af den under den 6te Maj 1889 udstedte Instruks for Statskonsulenter for den sværere Hesteavl. Denne Instruks's Punkt 5 lyder saaledes: „De maa faa vidt muligt føre et nøje Tilhyn med Hesteavlforeningerne for sværere Heste, navnlig for at kunne konstatere, at Statens Bidrag efter Husdyrloven af 1ste April 1887 § 9 anvendes i Overensstemmelse med Lovens Aand, samt for at paase, at vedkommende Hesteavlforeningers Virksomhed og Regler overholdes og følges.“ Det er denne Instruks, som den meget ærede Minister har givet Statskonsulenterne. Naar hertil kommer, at disse Foreninger have en Bestemmelse i deres Love, hvorefter Fællesforeningen af jyske Landboforeninger vælger det faste Raaringsmedlem, og dette er i dette Tilfælde Statskonsulenten, forekommer det mig ikke, at der her er nogen som helst Grund til at fravige, hvad der hidtil er sket. Vædringsforslaget under Nr. 8, er en Redaktionsændring. Jeg antager, at det er unødvendigt at opholde mig videre ved den. Ærede Medlemmer, der ville se, hvad den gaar ud paa, og efterse Teksten i Lovforslaget, ville finde, at denne Vædring dog vist er at foretrække. Jeg skal derfor anbefale den. Vædringsforslaget under Nr. 9 gaar ud paa, at Ordene „eller stifter Forening Avlsdyr“ skulle udgaa. Dermed ønsker Udvalget strengt taget ikke at sige, at Ministeren ikke skal kunne kræve Tilskuddet tilbage, men mener, at det ligger i det foregaaende overst paa anden Side: „Statstilskuddet ydes Foreningerne for et bestemt Avlsdyr“. Naar det er givet for et bestemt Dyr, ligger der deri, at det ikke kan bruges til et andet. Men jeg haaber, at den ærede Minister ikke vil stille sig smaalig i dette Stykke, selv om der er kommet et andet Dyr. Naar det efter de Oplysninger, der foreligge om dette, viser sig, at det er skiftet til at træde i Stedet for det Dyr, Foreningen hidtil har haft, vil der ventelig ikke blive gjort nogen Afstoring. Men som Loven nu er affattet, indrømmer jeg, at Ministeren kan lade en saadan ske. Dette er samtlige Vædringsforslag, som jeg skal tillade mig at anbefale.

Siden Udvalget har afgivet Betænkning, er der til det kommet en Del Andragender, og Udvalget har ikke været samlet om disse. Jeg skal kun kortelig omtale et af dem, der er fremkommet fra „De samvirkende Hesteavlforeninger for Træheste i Holbæk Amt“, og som er underskrevet af Formanden, N. P. Madsen, Niels Nielsen, Formand for „Kallundborg og Omegns Hesteavlforening“, Frands Frandsen, Formand for „Løve Herreds Hesteavlforening“, og P. Lisborg, Formand i „Aggerløse-Kredsens Hesteavlforening.“ Det andrager om, at man vil lade Hingsteskuekommissionen i det sjællandske Distrikt blive delt i 2 Dele, som omtalt ved 1ste Behandling, nemlig 1 for sværere og 1 for lettere Heste. Saa vidt jeg forstod den ærede Minister, var han ikke uvillig til det, men han mente, at det kunde ske uden nogen Lovændring. Det tror jeg ogsaa. Jeg haaber, at naar den meget ærede Minister vil søge at paavirke vedkommende Hingsteskuekommissionens Formand, vil den fra saa mange Sider attraaede Ordning kunne komme i Gang. Ligeledes er der fra „De samvirkende Fællesforeninger i Sjælland“ indkommet et Andragende om en Revision af selve Husdyrloven og ikke denne enkelte Paragraf, idet det ogsaa slutter sig til Ønsket om, at den sjællandske Hingsteskuekommission maa blive delt i 2 Dele. De øvrige Andragender gaa omtrent ud paa det samme. Jeg vil deraf tage Anledning til at udtale, at idet Udvalget har indstillet Lovforslaget med de af mig nu omtalte Vædringer til Vedtagelse, har det dermed ikke ment, at vi nu trøstlig kunde slaa os til Ro og ikke i en længere Mærætte behøvede at gaa til en Revision. Det er noget, der staaar paa Dagsordenen, og som maa komme. Om det var betimeligt i dette Øjeblik, tør jeg ikke sige. I alt Fald kan jeg være enig med den ærede Minister i, at man maa have Erfaringer over for mange flere af de Omraader, Loven omhandler, end man nu har, inden man kan komme til en Revision, der kan blive af vidtrækkende Betydning. Jeg vil nu haabe, at det maa lykkes her at blive enig om dette Forslag med de af Udvalget stillede Vædringer, som jeg skal anbefale til den ærede Ministers og Tingets Velvilje.

Judenrigsministeren (Singer Slev): Det ærede Udvalg har ønsket at disponere over noget rigeligere Midler, end Lovforslaget forudsætter, idet man har angivet, at det var mere passende at have 125,000 Kr. til Raadighed end 120,000 for de Djemed,